Boží hnev

Category: Boh, v ktorého veríme
written by Drahoslav Vajda | 1. júla 2026

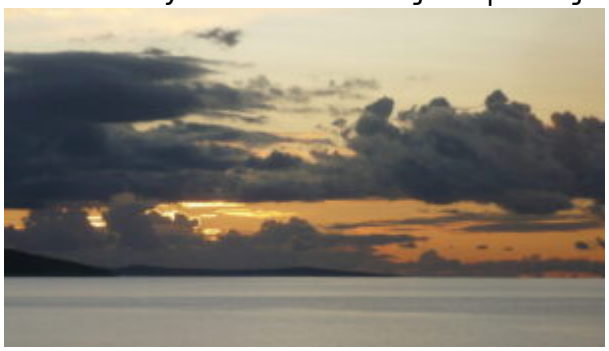

Tieto udalosti treba uchopiť a mať na pamäti predovšetkým vtedy, keď sa zaoberáme datovaním, lebo sú aj kľúčom k porozumeniu, kedy nastane okamih vychvátenia Cirkvi – hovoríme o relatívnom datovaní.

Ale my súc synmi dňa buďme triezvi oblečúc si pancier viery vezmúc za prilbu nádej spasenia, lebo vás nepostavil Boh cieľom hnevu, ale aby sme nadobudli spasenie skrze nášho Pána Ježiša Krista.

1. Tesalonickým 5:8-9

Boží hnev – téma, o ktorej sa málo hovorí. Tejto téme sa vyhýbajú kazatelia aj poslucháči. Žiaducejšie je kázať aj počúvať o príjemnejších veciach ako o hneve. Lenže Písmo učí aj o Božom hneve, a to dosť dôrazne. Preto sa tejto téme nesmieme vyhýbať. Potrebujeme poznať aj túto vlastnosť, tento atribút nášho Boha rovnako, ako všetky ostatné.

Hnev je vlastnosť aj ľudských bytostí. Apoštol Pavel píše o hneve Božím detí slovami: „*Hnevajte sa a nehrešte; slnko nech nezapadá nad vaším rozhnevaním sa*“ (Efezským 4:26). Porozumieť Božiemu hnevu začneme na ľudskej rovine.

Ľudský hnev

V „Krátkom slovníku slovenského jazyka“ je pojem „hnev“ vysvetlený nasledovne: **1.** *je to pocit a prejav prudkého rozčúlenia, pobúrenia, rozhorčenia* **2.** n*epriateľstvo, odpor.*

Podľa tohto výkladu hnev je emócia, ktorá vzniká v duši živej bytosti.[A)] Výsledkom je nepriateľstvo, odpor či reakcia voči tomu, *kto* alebo *čo*, je príčinou hnevu. Prejavy hnevu obvykle narušujú vzťahy medzi ľuďmi a nakoniec môžu jedinca viesť do izolácie od spoločnosti a bolestnej osamelosti. Pri

veľkom hneve často dochádza fyzickému napadnutiu, alebo k zvadám, kriku, urážkam, vyhrážam a pod.

O hneve učia predovšetkým psychológovia. Od nich sa o hneve môžeme naučiť veľa užitočného. Ďalší text je krátky výber z ich poučení o hneve:[1)]

„Hnev je prirodzená emócia, ktorú zažívame všetci, a je preto úplne normálne hnevať sa. Hnev patrí medzi najintenzívnejšie prirodzené emócie. Naše telo túto emóciu prežíva a dáva to najavo cez rôzne signály. Máme zrýchlený tep, zvýšený krvný tlak, môžeme cítiť návaly energie či potrebu pohybu – pripravuje nás na reakciu vo forme útoku či úteku. V takom prípade by sme sa mali najprv zastaviť a zistiť, čo je príčinou hnevu a čo nám hnev naznačuje, na čo nás upozorňuje.

Zdravý primeraný hnev naznačuje, že niečo nie je v súlade s našimi potrebami alebo sú narušené naše hranice. V takomto prípade ide o reakciu na aktuálnu situáciu a má pre nás veľký význam, pretože nám oznamuje, že nám niečo prekáža, ohrozuje nás alebo zasahuje do našej identity. Cieľom hnevu je podnietiť nás, aby sme sa usilovali zmeniť situáciu, v ktorej sa nachádzame.

Ak pochopíme, čo stojí za touto emóciou, môžeme primerane reagovať. Hnevu môžeme nechať voľný priechod, potlačiť ho alebo odložiť.

Potláčanie nastáva, keď hnev vôbec neprežívam alebo ho popieram. Potlačený hnev nám môže spôsobiť zdravotné problémy. Okrem iných sa môže prejaviť aj v podobe depresívnych pocitov, ako je smútok či bezmocnosť. Zo vzniknutým hnevom aj pre tento jeho aspekt treba jednať – riešiť situáciu, ktorá ho vyvolala.

Odloženie hnevu nie je potláčanie emócií, ale zdravé narábanie s nimi. Dávame si čas, aby sme sa na situáciu pozreli s chladnou hlavou a vzniknutú situáciu riešili neskôr a s úvahou.“ (Koniec poznámok z internetu)

Hlavné aspekty ľudského hnevu

Hnev je prirodzená a dôležitá vlastnosť ľudskej bytosti. Je to obranný mechanizmus, ktorý nám signalizuje, že z prostredia, v ktorom sa nachádzame, dochádza k útoku na naše presvedčenie v otázkach svetonázoru, morálky, sociálnych potrieb, financií a pod. Povedané jednoducho: *Hnev naznačuje, že v niečom bola prekročená naša „červená čiara“, ktorou sme sa ohraničili*.

Hnev v nás vzniká samovoľne ako reakcia na situáciu, ktorá prišla z vonku. Alebo aj vtedy, keď my sami hodnotíme okolnosti a situácie ku ktorým dochádza v našom okolí a to aj bez toho, aby sa nás priamo týkali. Tento druhý prípad je menej bolestivý a je aj menej náročný na riešenie. V tomto prípade si hnev riešime len „sami so sebou“. Prioritným cieľom hnevu je zmeniť situáciu, v ktorej sa nachádzame!

Veľmi dôležité je, aby sme s hnevom jednali, čo znamená, aby sme riešili situáciu, v ktorej sme sa ocitli, ku ktorej došlo vplyvom nášho okolia, a aby sme riešenie neodkladali. Toto je vlastne aj inštrukcia apoštola Pavla, ktorý

nás vo veršoch 1. Tesalonickým 5:8-9 upriamuje k dvom veciam: aby sme v hnevom jednali uvážlivo, a aby sme riešenie vzniknutej situácie neodkladali, ale ju vyriešili čo najskôr.

Neriešený hnev má na našu osobnosť zhubné dôsledky, ubližuje nám, a ak sa hneváme bezdôvodne, bezdôvodne si ubližujeme sami sebe. Môže vyvolať zdravotné problémy a čo je tiež dôležité, podstatne narúša, alebo priam zničí vzťahy s inými ľuďmi a okolím. Urobíme veľmi múdro, ak poslúchneme rady apoštola Pavla a *nedovolíme, aby nad naším hnevom zapadlo slnko*.

Boží hnev

Hlavnou charakteristikou Božieho hnevu je nezmeniteľný postoj svätého a spravodlivého Boha k hriechu. Hnev je vlastnosť nášho Boha, bez ktorej by nebol spravodlivým. Je jeho trvalou vlastnosťou akou je aj jeho láska a ďalšie vlastnosti. Dokážeme ho opísať ľudskými slovami a pochopiť aj z ľudskej, možno priam vlastnej skúsenosti, keď sme boli káznení. Izrael Božiemu hnevu takto aj porozumel. Starozákonní Boží proroci oznamovali ľudu ich stav neposlušnosti voči Bohu. Volali ľud k náprave, k pokániu a varovali pred Božím hnevom a jeho súdmi. Varovali aj pred dňom Hospodinovho hnevu, ktorý má prísť na celý svet na konci časov, pri skonaní sveta.

Hriech nás oddelil od svätého Boha. Všetci sa rodíme ako hriešnici a Boží hnev spočíva na každom z nás. Písmo oznamuje, že niet spravodlivého ani jedného. Sme nespravodliví a bezbožní ako jednotlivci i ako celé národy. Naše hriechy vo všetkých svojich podobách útočia na Božiu svätosť. Odpoveďou na túto skutočnosť je Boží hnev (Rímskym 1:18-32). Každý jeden hriešnik – alebo, ako hovorí Písmo: *každý kto je v Adamovi* (1. Korintským 15:22) –, je Boží nepriateľ a Boží hnev zostáva na ňom. Svojou vrodenou prirodzenosťou sme deťmi hnevu (Efezským 2:3) a nádobami jeho hnevu (Rímskym 9:22). Odplatou hriešnikovi za jeho hriešnosť je večná smrť, čo je večné odlúčenie od Boha. Nuž, nie je radostnou perspektívou stráviť večnosť v zatratení. Božou vlastnosťou však nie je len hnev, ale aj láska, milosť, spravodlivosť a ďalšie, ktoré Boh o sebe zjavuje.

Pretože na svete nebolo ani jedného spravodlivého, Boh poslal svojho jediného Syna, aby svojou smrťou zaplatil za naše hriechy. Ježiš Kristus v poslušnosti Otcovi naplnil jeho vôľu. Zomrel za naše hriechy, bol pochovaný a na tretí deň vstal z mŕtvych. Toto evanjelium sa od vtedy zvestuje po celom svete: „Za hriech je zaplatené!“ Kto tomuto evanjeliu uverí zmieri sa s Bohom a Boží hnev je z neho sňatý (2. Korintským 5:20-21). Kto neuverí, Boží hnev zostáva na ňom (Ján 3:36).

Posledné časy a Hospodinov hnev

Žijeme posledné časy. Doba skonania sveta je na dosah ruky. Starozákonní proroci o tejto dobe hovorili ako o *dni Hospodinovom*, ako o dobe tmy a jeho pomsty, ako o dobe katastrof a Hospodinovho hnevu. Súčasne ale aj oznamovali,

že Boží ľud, svätí Najvyšších, budú v tomto dni zachránení (napríklad Jeremiáš 30:7). Hospodinov hnev, jeho súdy a tresty, prídu na celu zem. Bude to strašná doba a treba seba aj iných na ňu pripraviť.

Zo starozákonných proroctiev Danielovo proroctvo zapísané v 2., 7., 9. a 12. kapitole je kľúčom pre porozumenie prichádzajúcej doby. Na Daniela sa odvolal Pán Ježiš, keď svojim apoštolom odpovedal na otázku o jeho príchode a skonaní sveta (Matúš 24:3). Starozákonné proroctvá o Hospodinovom dni sú rozpracované a vysvetlené v novozákonných písmach a Hospodinov deň je v nich pomenovaný ako *deň Pánov*[B)] (Skutky 2:20; 1. Korintský 5:5; 1. Tesalonickým 5:20; 2. Petrov 3:10). Píše sa o ňom najmä vo veršoch: Matúš 24. kapitola, 1. Korintským 15:51-52, 1. Tesalonickým 4:13-18, 2.Tesalonickým 2:1-4 a v Zjavení Jána kapitolách 6 – 18. V týchto miestach sú opísané a vysvetlené oba aspekty starozákonných proroctiev: **1.** súdy, pomsta a hnev z jednej strany (jeden aspekt) a **2.** záchrana Božieho ľudu v tomto dni z druhej strany (druhý aspekt). Sústredíme sa na Hospodinov (Jahveho) hnev, lebo je hlavnou témou tohto článku.

Baránkov hnev a Boží hnev

Apoštol Ján dostal proroctvo o *dni Pánovom*, ktoré mu po svojom anjelovi poslal Ježiš Kristus (Zjavenie 1:1). Vo videní videl Baránka stáť uprostred trónu (Zjavenie 5:6). Bola mu podaná kniha zapečatená siedmymi pečaťami, ktoré nikto nemohol rozlomiť a otvoriť knihu, iba Baránok. Rozlomením každej jednej pečate bolo odhalené dovtedy zahalené tajomstvo o posledných časoch alebo jednotlivých dobách, *ktoré si Otec uložil vo svojej vlastnej moci* (Skutky 1:7). Pečate a trúby oznamujú udalosti *dňa Pánovho* (*dňa Kristovho* – v preklade prof. Roháčka), ktorý podľa apoštola Pavla nastane potom, ako sa syn hriechu a zatratenia (Antikrist) posadí do chrámu v Jeruzaleme (2. Tesalonickým 2:3-4; tiež Daniel 9:27) [B), C)].

Baránkov hnev

Pečate a trúbenie siedmych anjelov na siedmych trúbach sú dobou vylievania **Baránkovho hnevu**. Tomu porozumeli tí, ktorí sa skryli v jaskyniach a volali ku skalám, aby ich skryli *pred tvárou toho, ktorý sedí na tróne a pred hnevom Baránka* (6:16-17)[B)]. V tejto dobe to bude Baránok, ktorý bude vylievať hnev na celú zem. Jeho hnev však nedopadne na jeho ľud. Nedopadne na tých, ktorí mu patria – Ženích nevyleje svoj hnev na svoju Nevestu. Cirkev bude v tejto dobe ešte na zemi, ale Baránkov hnev na ňu nedoľahne.[D)] V tejto dobe, v prebiehajúcom dni Pánovom, Cirkev bude zachránená počas hlasu siedmej trúby siedmeho anjela. Vtedy dôjde k zo zeme vychváteniu živých a vzkrieseniu mŕtvych patriacich Pánovi (1. Tesalonickým 4:3-10; Zjavenie 10:9, 11:15). Títo všetci sú Nevestou Baránkovou, títo sú Cirkvou Ježiša Krista (Matúš 16:18).

Boží hnev

K stretnutiu Pána s Cirkvou dôjde v povetrí, v ponebeských oblastiach a potom spolu odídu do nebies, kde budú zotrvávať počas celej doby na zem vylievania siedmych čiaš **Božieho hnevu**. Vylievanie siedmych čiaš Božieho hnevu nastane ihneď po siedmej trúbe, ihneď po vychvátení Cirkvi. Cirkev bude v nebesiach počas celej doby vylievania siedmych čiaš a takto bude uchránená od Božieho hnevu, ako jej to bolo zasľúbené (1.Tesalonickým 1:10; Rímskym 5:9 a iné miesta). Dôležité pre nás je, že Cirkev počas celej doby vylievania Božieho hnevu na zemi nebude!

Po vyliatí siedmej čaše Božieho hnevu Pán Ježiš spolu so svojou manželkou Cirkvou, zostúpi z nebies na zem. V bitke pri Harmagedone porazí Antikrista a jeho vojsko, čím dôjde ku skonania sveta. Vtedy zaniknú všetky zemské kráľovstvá a už nikdy viac žiadneho zemského kráľovstva nebude.

Tým skončí aj posledný Danielov „týždeň“. Pán Ježiš vstúpi do Jeruzalema jazdiac na bielom koni a dôjde k zhromaždeniu po celom svete rozptýleného zachráneného ostatku Izraela.

Krátke zhrnutie

Druhá polovica posledného sedemročného Danielovho týždňa bude starozákonnými prorokmi predpovedaným *dňom Hospodinovým – Jakobovym súžením*. Hnev bude najprv vylievať **Baránok** – a budú to udalosti oznámené pečaťami a trúbami siedmych anjelov. Potom bude na zem vyliaty **Boží hnev** ako sedem čiaš hnevu. Bitka pri Harmagedone bude dňom pomsty silného Boha a ukončením dejín sveta (Zjavenie 6:10, 11:15, 18).

Porozumenie posledným časom

Kľúčom porozumenia posledným časom je uchopenie zjavenia Písma o **dvoch, ktorí sa hnevajú** (Zjavenie 6:16). Najprv to bude **Baránok** (stojaci uprostred trónu – Zjavenie 5:6, 6:16-17), ktorý svoj hnev vyleje na celú zem, ale tých, ktorí mu patria sa jeho hnev netýka, na týchto jeho hnev nedoľahne. Druhým je **Boh** (sediaci na tróne – Zjavenie 6:16), ktorý vyleje svoj hnev na zem ako sedem čiaš hnevu. Vylievanie siedmych čiaš je doba vylievania **Božieho hnevu**. Tomuto hnevu Cirkev unikne tým, že si ju Ženích už prv – ešte pred vyliatím Božieho hnevu počas trúbenia siedmej trúby –, zoberie zo zeme k sebe do nebies. Boží hnev bude vyliaty na všetkých ostatných, ktorí zostali na zemi.

Poznámky (A-D) a zdroje (1)

A) Zastávame stanovisko trojzložkovej ľudskej bytosti, ktorými sú: telo, duša a duch. Emócie vznikajú v duši.

B) O *dni Pánovom* píšeme v článku na adrese Deň Pánov

C) O druhom príchode píšeme v článku Druhý príchod Pána Ježiša Krista

D) Príklad toho, že Boh si uprostred katastrof vie zachrániť svoj ľud, berieme z doby pobytu izraelského národa v Egypte. Na celý Egypt prišla hustá tma, *ale všetci synovia Izraela mali svetlo vo svojich bydliskách* (2. Mojžišova 10:22-23).

1) Podľa článkov uverejnených na internete pod heslom „hnev“.